

Tilstand; men derimod det Forslag, som det ærede Flertal foreslaer at sætte istedfor Regjeringsforslaget. Det Forslag, som er fremkommet fra Regjeringen, gaar ud paa Noget, som man nu gennem en Arrælle har tilstræbt i de kommunale Forhold, og som navnlig ogsaa har faaet sin Bekræftelse ved Loven af 6te Juli 1867, nemlig det, saavidt muligt, at høre Naturalarbeidet, og lad mig sige allerede her, at dets Ophævelse efter min Formening er en Forudsætning, som nødvendig maa bringes tilstede, før der kan være Tale om den attraaede Forandring af den kommunale Besætning. Det er en Grundsætning, som man har vedkjendt sig og som sagt stadfæstet i den seneste Kommunallov; vi have, at man saavidt mulig skal søge at komme bort fra Naturalarbeidet, saaledes at, hvor man ikke kan undvære dette, men er nødt til at fastholde Arbeidsbyrden, der søger man at fjerne det ulige Tryk deraf ved at give en Betaling, der udredes af Kommunens Kasse. Dette er efter min Formening en saa simpel, naturlig og, saa vidt jeg skjønner, retfærdig Fremgangsmaade; som det overhovedet er muligt at opnaa i menneskelige Forhold. Det er ganske det samme Princip, som jeg har til ladt mig at gjøre gjældende med Hensyn til Snekastningsarbejde, og skjøndt jeg ikke skal vægre mig ved at erkjende, at jeg har havt nogen Betænkelighed ved det Spørgsmaal, om man saaledes uden Videre kan anse Snekastningsarbejde for et ligefremt kommunalt Arbejde, saa har jeg dog troet, at jeg selv om der i Snekastningsbyrden maatte være Noget, der ikke kan siges at være ligefrem kommunalt, af praktiske og af Hensigtsmæssighedshensyn rettest burde indordne dette Arbejde under de kommunale Anliggender. Det er altsaa fra dette i og for sig simple og sunde Princip, at Udvalgets Flertal vil vige tilbage og vige tilbage til en Tilstand, der efter min Mening vil være grumme langt fra at fyldestgjøre de Retfærdigheds- og Billighedsfordringer, der kunne stilles til en kommunal Fordeling, idet man endogsaa borttager det væsentlige Supplement, der hidtil gjorde den taalelig.

Sdet jeg nu nærmere skal tillade mig at gennemgaa de Grunde, som det ærede Flertal har anført for at vende tilbage til den af det

foreslaede Fremgangsmaade, haaber jeg, at det skal lykkes mig at godtgjøre, at disse næsten alle bør siges at være lige saa mange Ubesvalingsgrunde for det af Regjeringen forelagte Forslag og altsaa Modgrunde mod det ærede Udvalgs Forslag. Det ærede Flertal har indledet sin Modstand mod Regjeringens Forslag ved en Henvisning til, at Forslaget tidligere har været behandlet i Landstinget, men at man dengang lod det falde, skjøndt man dog erkjendte, at det var et bekvemt og billigt Forslag. Men jeg tror, at det ærede Flertal her ligesom i sin hele øvrige Argumentation overser en temmelig væsentlig Ting, nemlig at det ikke var det samme Forslag og ikke det samme System, som nu her foreligger. Det er vel den samme Fremgangsmaade, der er brugt med Hensyn til at fastholde Arbeidskraften, men man kan paa ingen Maade sige, at det er det samme System, kun med den Modifikation, at der er tilføjet Betaling; thi netop denne Tilføielse gjør Systemet til et helt andet end det, der forelaa her ved Behandlingen af Loven af 30te December 1858. Man siger dernæst, at dette Forslag skulde være ubilligt, fordi det lægger Snekastningsbyrden paa Alle med lige Maal for Alle, men jeg vil da her gjøre den almindelige Bemærkning, navnlig i Henhold til, hvad jeg før citerede af Udvalgets Betænkning, at det er umuligt i menneskelige Forhold at opnaa det Ideale i Nogetsomhelst. Vi maa her nøies med en vis udbortes Lighed, thi videre formaar menneskelig Forstand og Tanke ikke at trænge ind i Forholdene; men ganske affet herfra, forekommer det mig, at Flertallet rent har overset, at der her ikke er Spørgsmaal om at betragte Snekastningsbyrden som en personlig Byrde for de enkelte Behoere. Nei, tvertimod! Her er kun Spørgsmaal om, at fastholde Forpligtelsen til mod en passende Betaling at udføre dette Arbejde, medens Snekastningsbyrden slet ikke hviler paa de Enkelte. Det er altsaa ligefrem urigtigt, naar det ærede Flertal opstiller som en Indvending mod Regjeringens Forslag, at det lægger Snekastningsbyrden paa Alle med lige Maal for Alle, thi det gjør det ikke. Det fordrer, at Enhver, som overhovedet er arbejdsfør, skal give sit Bidrag til Snekast-